

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-541 / 2091

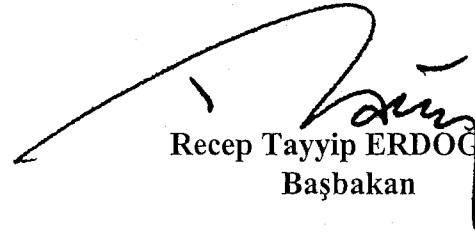
Ankara

12 / 5 / 2003

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 14/4/2003 tarihinde kararlaştırılan "Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	
Esas Kom.	- Adalet
Tarih	13.5.2003 / 592
K. Md.	K.D. Bk.
BAŞKAN	

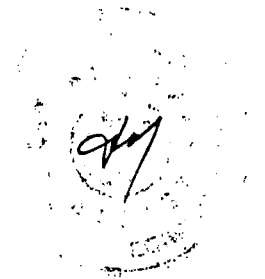
GENEL GEREKÇE

Türk Ceza Kanunu Tasarısında bir çok yeni ve çağdaş hüküm kapsamında; etkin pişmanlık, uzlaşma, çocuk ve küçüklere ilişkin düzenlemeler, özel hukuk tüzel kişilerinin ceza sorumluluğu ile güvenlik tedbirlerine de yer verilmiş; infazla ilgili bazı hükümler Türk Ceza Kanunu Tasarısına alınmış; bu hükümler ile akıl hastalığı ve geçici hâller, sağır - dilsizlik, tekerrür, cezaların içtimai, dava ve ceza zamanaşımı, hürriyeti bağlayıcı cezalar ve para cezaları ile bunların alt ve üst sınırları, fer'î cezalar, koşullu salıverilme, kısa süreli hürriyeti bağlayıcı ceza, kısa süreli hürriyeti bağlayıcı ceza yerine uygulanabilecek tedbirler konusunda önemli değişiklikler yapılmış; ölüm cezası yerine ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası öngörülmüştür.

Öte yandan, 765 sayılı Türk Ceza Kanununda bulunan ve gerçekte yargılama hukuku hükmü niteliğinde olan düzenlemeler Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu Tasarısına aktarılmış; mahkemelerin görevleri "Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun Tasarısı"nda belirtilmiştir.

Tüm bu nedenlerle ayrıca 7/11/1979 tarihli ve 2253 sayılı Çocuk Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunda, 22/11/1990 tarihli ve 3682 sayılı Adli Sicil Kanununda ve 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askerî Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanununda da değişiklik yapmak ve yeni hükümlere yer vermek gerekmiştir.

Anılan Tasarının, yeni hüküm ve değişikliklerinin kanunlaşp yürürlüğe girmelerine kadar uygulamada boşluk doğmaması ve herhangi bir aksamaya yer bırakılmaması amacıyla "Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun Tasarısı" düzenlenmiştir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Maddeyle, Kanunun amacı açıklanmıştır. Türk Ceza Kanununun yürürlüğe konulması için gerekli esas, usul ve diğer yasal düzenlemelerle uyumu sağlayacak hükümlerin, uygulamada boşluk ve aksamaya yer bırakmayacak biçimde belirlenmesi, kanunun amacını oluşturmaktadır.

Madde 2- Kanunun kapsamında; özel ceza kanunları ve ceza içeren kanunlarda yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanununa yapılan yollamalar, Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesiyle yürürlükten kalkacak hükümler, diğer kanunlarda yapılan değişiklikler, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş suçlar hakkında verilecek kararlar ve kesinleşmiş cezaların yerine getirilmesi usulüne ilişkin düzenlemeler yer almaktadır.

Madde 3- Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanun; kitap, bab ve fasıllara, Türk Ceza Kanunu ise; kitap, kısım ve bölümlere ayrılmış olup diğer yasal düzenlemelerde yollamalar, yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun doğrudan maddelerine veya kitap, bab veya fasıllarına yapılmıştır.

Madde iki tür yollamayı da gözeterek iki fıkra hâlinde düzenlenmiştir. Her iki hâlde de yollamanın o hükümlerin karşılığını oluşturan Türk Ceza Kanununun maddelerine yapılmış sayılacağı kuralı belirtilmiştir.

Madde 4- Türk Ceza Kanununun “Genel Hükümler” başlıklı Birinci Kitabının, “Yaptırım” başlığını taşıyan Dördüncü Kısımında yer alan 68 inci maddedeki ağır para ve 69 uncu maddedeki hafif para cezaları ile “Özel Hükümler” başlığı altında düzenlenen İkinci Kitabında özellikle yarar sağlama amacını güden suçlar için gerek yalnız başına gerek hürriyeti bağlayıcı ceza ile birlikte yaptırım olarak öngörülen para cezaları, günün ekonomik koşulları, paranın satın alma gücü de gözetilerek güncelleştirilmiştir.

Maddeyle, Türk Ceza Kanununun dışındaki kanunlarda yer alan para cezaları, etkinliklerini yitirmemeleri için 14/12/1998 tarihli ve 3506 sayılı, 1/8/1999 tarihli ve 4421 sayılı kanunlarla 765 sayılı Türk Ceza Kanununa eklenen ek 1, ek 2, ek 4, ek 5 ve ek 6 ncı maddeler gözetilmek ve bu maddelerle belirlenen tarih bölümleri ve oranlar esas alınmak suretiyle günün koşullarına uygun duruma getirilmiştir.

Madde 5- Maddeyle, 4 üncü maddenin kapsamına giren, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar yürürlüğe giren, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra kabul edilen kanunlardaki para cezalarının Türk Ceza Kanununun 500 üncü maddesinde belirtilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanması öngörülmüştür.

Madde 6- Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun 57 ve 58 inci maddeleriyle onbeş yaşını bitirmemiş sağır-dilsizler ile onbeş yaşını bitirmiş ancak ahlaki ve ruhi olgunluğu, eylemin haksız niteliğini anlaması ve buna göre hareket etmesi için yeterli olmayan sağır-dilsizler hakkında ceza kovuşturması yapılamayacağı ve aynı Kanunun 53 üncü maddesinde öngörülen tedbirlerin yirmidört yaşına kadar uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Türk Ceza Kanunu, yirmibir yaşını bitirmiş ve anılan Kanunun 34 üncü maddesi uyarınca akıl hastalığı ve geçici hâller bulunmayan sağır-dilsizlerin ceza sorumluluğunun tam olduğunu kabul etmiştir.

Maddede, tedbir uygulama süresi bakımından bu durum lehe olduğundan Türk Ceza Kanunundaki yaş sınırının uygulanması gereği açıklanmış bulunmaktadır.

Madde 7- Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanun gibi Türk Ceza Kanunu da suçlar yönünden cürüm-kabahat ve bu nedenle de hapis-hafif hapis, ağır para-hafif para cezaları ayırımını benimseyip sürdürmüştür.

765 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1/7/1926 tarihinden önce yayımlanmış ve hâlen de uygulama olasılığı bulunan ceza hükümlerini içeren kanun ve tüzüklerde bu ayırım gözetilmediğinden yasal bir boşluğa yer bırakılmaması için 26/4/1926 tarihli ve 825 sayılı Ceza Kanununun Mevkii Mer'iyete Vaz'ına Müteallik Kanunun 20 nci maddesinin benzeri olarak bu madde düzenlenmiştir.

Madde 8- Türk Ceza Kanunu, yerine getirilmesi bakımından hapis cezasından bir farkı bulunmayan ve anlamı da kalmayan ağır hapis cezasına yer vermemiş, 62 ve 63 üncü maddeleriyle kanunda aksi belirtilmeyen hâllerde hapis cezasının bir aydan yirmi yıla, hafif hapis cezasının da yedi günden iki yıla kadar olduğunu açıklamıştır.

Madde, ceza hükümlerini içeren kanun ve tüzüklerde alt ve üst sınırlardan biri veya her ikisinin gösterilmediği hâllerde bu iki sınır arasında uygulama yapılması gerektiğinde alt ve üst sınırların belirlenmesinde Türk Ceza Kanununun 62 ve 63 üncü maddelerindeki sınırların esas alınacağını öngörmektedir.

Madde 9- Tasarının 4 üncü maddesinin gerekçesinde de değinildiği gibi para cezaları ekonomik koşullar, paranın satın alma gücü değerlendirilerek güncelleştirilmiştir.

Maddede, kanunlarda alt ve üst sınırlardan birisi veya her ikisi gösterilmeyen hâllerde, bu iki sınır arasında uygulama yapılması gerektiğinde, Türk Ceza Kanununun 68 ve 69 uncu maddelerindeki sınırların esas alınacağı açıklanmıştır.

Madde 10- Tasarının 8 inci maddesinin gerekçesinde belirtilen nedenlerle Türk Ceza Kanununda ağır hapis cezasına yer verilmemiş, cürümler karşılığı hürriyeti bağlayıcı yaptırım olarak hapis cezası öngörülmüştür. Bu nedenlerle diğer kanunlardaki "ağır hapis" deyimini "hapis" olarak değiştirilmiş bulunmaktadır.

Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesinden önce kesinleşmiş veya infazına başlanmış olan ve hükmün dayandığı kanunla Türk Ceza Kanununda belirtilen alt ve üst sınırlar arasında kalan ve türleri de aynı bulunan cezalar mahkemece yeni bir karar vermesine gerek olmaksızın aynen yerine getirilecektir.

Böylece mahkemeler, dosyaları yeniden ele alıp bir karar vermek yükü altına girmeyecektir.

Madde 11- Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunda yer alan “genel-özel” ve “aynı-ayrı tür” biçiminde oldukça karmaşık biçimde düzenlenmiş tekerrür hâllerine Türk Ceza Kanununda yer verilmemiş, yalnızca bir tekerrür hâli kabul edilmiş; deneme süresi, artırma oranı ve uygulama koşulları da değiştirilmiştir.

Madde uyarınca, yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun 81 ilâ 88 inci maddeleri hükümlerine göre kurulmuş mahkûmiyet hükümleri, hükmü veren mahkemece ele alınarak, duruşma açılmadan dosya üzerinden, Türk Ceza Kanununun 48 inci maddesi gözetilmek suretiyle ve lehe olan kanuna göre karar verilecektir.

Madde 12- Türk Ceza Kanununun 85 ilâ 90 inci maddeleriyle, dava ve ceza zamanaşımı süreleri, dava zamanaşımının durması, ceza zamanaşımının kesilmesi, dava ve ceza zamanaşımı bulunmayan hâller yeniden ve önemli değişikliklerle düzenlenmiştir.

Maddeyle, Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş suçlar hakkında failin lehine sonuç verecek kanunun zamanaşımına ilişkin hükümlerinin; Türk Ceza Kanununun dava ve ceza zamanaşımının durmasına ilişkin hükümlerinin ise, Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş suçlar hakkında da uygulanacağı belirtilmiştir.

Madde 13- Maddede, aynı kişi tarafından birden fazla suç, yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun yürürlükte bulunduğu dönemde işlenmiş ise, fail hakkında lehte olan kanun hükmünün; bu suçlardan bir bölümünün yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun ve diğer bölümünün de Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesinden sonra işlenmiş bulunması durumunda da Türk Ceza Kanununun cezaların içtimasına ilişkin hükümlerinin uygulanacağı ilkesi açıklanmıştır.

Madde 14- Türk Ceza Kanunu ile “etkin pişmanlık” ve “uzlaşma” olarak iki yeni hukuksal kurum yaşama geçirilmiştir. Her iki kurumun Türk Ceza Kanununda öngörülen koşul ve öğeleri gerçekleştiğinde şüpheli, sanık veya hükümlü hakkında uygulanması zorunludur.

Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanuna göre verilip kesinleşmiş mahkûmiyetlerde; hükümlü yararına bunların uygulanma olanağı varsa, mahkemece kendiliğinden veya Cumhuriyet savcısının, hükümlü veya yasal temsilcisinin başvurusu üzerine, duruşma açılmadan dosya üzerinde yapılacak inceleme ve işlem sonucunda Türk Ceza Kanunu hükümleri uyarınca karar verilecektir.

Madde 15- Türk Ceza Kanunu ile çocuk ve küçükler hakkında çok önemli, çağdaş düzenlemeler yapılmış, çocuk ve küçükler hakkında ceza hukukunun ilkeleri oluşturulmuştur.

Maddede, yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanun hükümlerine göre mahkûm edilmiş olup, infazına başlanmamış veya cezaları infaz edilmekte bulunan çocuk ve küçükler hakkında çocuk mahkemesince Türk Ceza Kanunu hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmaktadır. Ayrıca, Türk Ceza Kanununun 103 ilâ 109, 113, 116,

119 ve 122 nci maddelerinde yazılı tedbirlerin, ancak 127 nci maddede belirtilen tüzüğün yapılmasından sonra yürürlüğe gireceği ve uygulanma olanağı bulacağı öngörülmektedir.

Madde 16- Maddeyle, Türk Ceza Kanununun 97 nci maddesinin (8) numaralı bendinde konu edilen "kanunun ayrıca belirttiği hâller" kapsamındaki bir düzenlemeye yer verilmiştir.

Madde gereğince, Türk mahkemelerince hükümlendirilen yabancı, hürriyeti bağlayıcı cezasından koşullu salıverilmesi veya bihakkın infaz edilmesi veya cezasının kısmen veya tamamen affolunması durumlarında ve yurttta kalmaları sakıncalı görüldüğünde, Cumhuriyet savcılığının istemi ve hükmü veren mahkemenin kararıyla yurt dışı edilebilecektir.

Türk Ceza Kanununun 97 nci maddesinin (8) numaralı bendi uyarınca güvenlik tedbirinde olduğu gibi, bu maddeye göre verilen kararla yurt dışı edilen yabancı, beş yıl geçmedikçe yurda giremeyecektir.

Madde 17- Maddede, Tasarının kanunlaşp yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş suçlarla ilgili olarak verilmiş veya verilecek mahkûmiyetler hakkında ilke olarak Türk Ceza Kanununun cezaların infazı rejimine ilişkin hükümlerinin uygulanacağı, yalnızca koşullu salıverilme yönünden eski hükümlerin uygulanmasının sürdürüleceği kuralı vurgulanmıştır.

Madde 18- Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun 47 nci maddesi "kısmî akıl hastalığı" hâlinde failin ceza sorumluluğunu kabul etmekte ve indirimli ceza uygulamasını öngörmekteydi. Tasarının 6 ncı maddesinin gerekçesinde de vurgulandığı gibi, Türk Ceza Kanununun 34 üncü maddesiyle "tam akıl hastalığı" ile "kısmî akıl hastalığı" arasında ayırım gözetilmeksizin her iki hâlde de ceza verilemeyeceği benimsenmiştir.

Bu nedenle Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesiyle, 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun 47 nci maddesi gereğince verilmiş ceza hükümleri, varsa tazminata ilişkin kısımları hariç olmak üzere kendiliğinden, bir karara gerek olmaksızın ortadan kalkacaktır.

Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun 47 nci maddesine göre verilmiş hükümlerden infazı tamamlanmamış olanlar hakkında Türk Ceza Kanununun 34 üncü maddesi gereğince tedbir uygulanmasına dosya üzerinden hükmü veren mahkemece veya hükümlünün bulunduğu yerdeki aynı derecedeki mahkeme tarafından karar verilecektir.

Hükümlülük kaydı adli sicilden de çıkarılacaktır.

Madde 19- Türk Ceza Kanununun 59 uncu maddesinin ikinci fıkrasıyla iki yıl ve daha az süreli hürriyeti bağlayıcı cezalar kısa süreli kabul edilmiştir.

Bu nedenle maddeye göre, Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesinden önce bir ilâ iki yıl arasında (iki yıl dahil) hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkûm edilmiş olanlar veya yasal temsilcileri Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde hükmü veren mahkemece başvurup, anılan Kanunun 64 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinin uygulanmasını isteyebileceklerdir. Bu durumda, mahkemece duruşma açılmaksızın, dosya üzerinden isteğin yerinde olup olmadığına karar verilecektir.

Madde 20- Türk Ceza Kanunu ölüm cezasına yer vermemiş ve en ağır ceza olarak ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasını öngörmüş olduğundan, bu ve 30 uncu madde gereğince yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanun ve diğer kanunlara göre verilmiş ölüm cezaları, Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesiyle kendiliğinden ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına dönüşecektir.

Bu nedenle hükümlü hemen sıkı güvenlik infaz rejimine tâbi tutulacak, Ceza ve Tedbirlerin İnfazı Hakkında Kanununda hükümlünün hücrede geçirmesi için öngörülen süre, hükmü veren mahkemece dosya üzerinde yapılan incelemeyle karara bağlanacaktır.

Maddenin ikinci fıkrasında, terör suçlarından dolayı verilen idam cezası 3/8/2002 tarihli ve 4771 sayılı Kanun hükümlerine göre müebbet ağır hapis cezasına dönüştürülenler hakkında, 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun koşullu salıverilmeye ilişkin hükümlerinin uygulanmayacağı, hükmedilen cezaların infazına ölünceye kadar devam edileceği öngörülmektedir.

Madde 21- Hükümün geri bırakılması; sanığın belli süre denetim altında tutulması ve bu süre içindeki davranışları olumlu bulunduğu takdirde mahkûmiyet kararı verilmemesi sonucunu doğuran ceza hukukunun çağdaş kurumlarından biridir. Bu kurumun amacı, olanak bulunduğuca kişiyi damgalamamak ve topluma uyum sağlamasını gerçekleştirmektir.

Madde, bu kurumun çocuk ve küçüklere ilişkin hükümlerinin, 7/11/1979 tarihli ve 2253 sayılı Çocuk Mahkemelerinin Kuruluşu, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanuna eklenmesini öngörmektedir.

Madde, "hükümün geri bırakılması" kurumunun çocuk ve küçükler hakkındaki özel şeklini ve koşullarını göstermektedir.

Maddeye göre çocuk ve küçükler hakkında hükümün geri bırakılması için şartlar şunlardır:

- 1) İşlenen suç üç yıldan fazla hürriyeti bağlayıcı bir cezayı gerektirmeyecektir.
- 2) Çocuk veya küçük ilk defa bir suç işlemiş olacaktır.
- 3) Çocuk veya küçüğün yeniden bir suç işlemeyeceği hususunda mahkemede kanaat hasıl olacaktır.
- 4) Çocuk veya küçüğün belirlenecek yükümlere uyacağı anlaşılabilecektir.
- 5) Çocuk veya küçükteki tehlikeli eğilimlerin, haklarında çocuklara ve küçüklere özgü hapis cezasının uygulanmasını zorunlu kıldığı hususunda mahkemece kesin kanaat elde edilmemiş olacaktır.

Söz konusu beş şartın gerçekleştiği hâllerde mahkeme sorumluluğu tespit ve fakat cezaya hükmedilmesini geriye bırakabilir. Bu takdirde mahkeme altı ay ile iki yıl arasında olmak üzere belirleyeceği bir süreyle suçluyu denetimli serbestlik rejimine tâbi kılar. Bu süre içinde çocuk veya küçük hürriyeti bağlayıcı bir cezayı gerektiren yeni bir suç işler veya aynı süre içinde tâbi tutulduğu yükümleri ısrarla ihlâl eder veya tehlikeli eğilimlerinin devam ettiğini açıkça gösteren kötü davranışlar içinde bulunacak olursa, fail hakkında denetimli serbestlik kararı geri alınarak çocuklara ve küçüklere özgü hapis cezasına hükmedilir.

Buna karşılık denetim süresi kanun ve nizamla uygun olarak geçirilecek olursa mahkeme davanın düşmesine karar verir.

Madde 22- Maddede, Türk Ceza Kanununun 94 ilâ 99 uncu maddelerinde yer alan güvenlik tedbirleri ve 100 ilâ 123 üncü maddelerde düzenlenen çocuk ve küçüklere ilişkin tedbir ve cezaların infazında uygulanacak rejimin tüzüğünde gösterileceği açıklanmıştır.

Maddede, ayrıca bu tüzüklerin düzenlenip yürürlüğe konulacağı süreler gösterilmektedir.

Madde 23- Tasarının 20 nci maddesinin gerekçesinde de açıklandığı üzere Türk Ceza Kanununda ölüm cezası yer almamakla, onun yerini ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası doldurmuş bulunmaktadır.

Maddeyle, uygulamada hiçbir duraksamaya yer bırakmayacak açıklıkla, yürürlükteki tüm kanunlarda yer alan ölüm cezalarının ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çevrildikleri belirtilmektedir.

Madde 24- Türk Ceza Kanununda ağır hapis cezasına yer verilmemiştir. Söz konusu Kanunun 5 inci maddesindeki lehe olan kanunun uygulanacağı hükmü gereğince ceza hükümleri içeren kanunlarda yer alan ağır hapis cezaları hapis cezasına dönüşecektir. Bu husus maddenin birinci cümlesinde hükme bağlanmaktadır. Bu hüküm uyarınca ceza hükümleri içeren kanunlardaki ağır hapis cezası, hapis cezası şeklinde uygulanacaktır. Maddenin ikinci cümlesine göre, ceza hükümleri içeren kanunlardaki ağır hapis cezasına mahkûmiyetin sonucu olan belirli ehliyetizlik veya fer'î ceza ancak altı yıl veya daha fazla hapis cezasına hükmolunduğunda uygulanabilecektir.

Madde 25- Türk Ceza Kanunu, fiili işlediği tarihte oniki yaşını bitirmemiş olanlar hakkında ceza soruşturması ve kovuşturması yapılamayacağını, oniki ilâ onbeş yaş arasındakiler için “çocuk” ve onbeş ilâ onsekiz yaş arasındakiler için de “küçük” deyiminin kullanılacağını hükme bağlamıştır.

Bu doğrultuda, 7/11/1979 tarihli ve 2253 sayılı Çocuk Mahkemelerinin Kuruluşu, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunda yer alan “11 yaş” deyiminin “12 yaş” olarak değiştirildiği, çocuk ve küçük tanımlarının da Türk Ceza Kanunu doğrultusunda kullanılacağı maddede belirtilmiştir.

Madde 26- Çocuk Mahkemelerinin Kuruluşu, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrası “15 yaşını bitirmemiş küçükler tarafından işlenen ve genel mahkemelerin görevine giren suçlarla ilgili davalara çocuk mahkemelerinde bakılır.” biçiminde düzenlenmiş iken, Türk Ceza Kanununun çocuk ve küçüklere ilişkin hükümleri doğrultusunda, maddeyle anılan mahkemelerin görevi genişletilmiştir.

Madde 27- Çocuk ve küçükler hakkında uygulanacak tedbirler Türk Ceza Kanununda 103 ilâ 109, 113, 116, 119 ve 122 nci maddelerde yeni tedbir türleri de eklenerek düzenlenmiş olduğundan, Çocuk Mahkemelerinin Kuruluşu, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun tedbirleri öngören 10 uncu maddesi, Tasarının 30 uncu maddesinin (b) bendiyle yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde, bu konudaki değişikliğin ne şekilde yapılacağını göstermektedir.

Madde 28- Türk Ceza Kanununun dayandığı felsefe ve bu doğrultuda yapılan düzenlemeler ışığında maddeyle, 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askerî Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanununun “Asker olmayan kişilerin askerî mahkemelerde yargılanması” başlıklı 11 inci maddesinin (A) bendi kapsamında 1632 sayılı Askerî Ceza Kanununun 55, 56, 57 ve 58 nci maddeleri çıkarılmaktadır. Bu şekilde, çıkarılan maddelerde tanımlanan suçların asker olmayan faileri hakkında açılan davaların adli yargı yerinde görülmesi sağlanmış olacaktır.

Madde 29- Türk Ceza Kanununda “ağır hapis cezası” bulunmadığından, 22/11/1990 tarihli ve 3682 sayılı Adli Sicil Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) ve (c) bentleri yeniden düzenlenmektedir.

Madde 30- Maddeyle, 24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumî Hıfzısıhha Kanununun 186 ve 188 inci, 7/11/1979 tarihli ve 2253 sayılı Çocuk Mahkemelerinin Kuruluşu, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 10 ilâ 13, 15, 38, 39 ve 41 inci maddeleri, 26/4/1926 tarihli ve 825 sayılı Ceza Kanununun Mevki Mer'iyete Vaz'ına Müteallik Kanun ile bütün ek ve değişiklikleriyle birlikte 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanunu yürürlükten kaldırılmaktadır.

Geçici Madde 1- Maddede, Türk Ceza Kanununun 67 nci maddesiyle düzenlenmiş olan “koşullu salıverilme” ve “koşullu salıverilmenin geri alınması”na ilişkin usul hükümleri gösterilmiştir.

Buna göre;

A- Cezaevi idaresince hükümlünün koşullu salıverilmesi hakkında gerekçeli bir rapor düzenlenerek hükmü veren mahkemeye, hükümlü başka yerde bulunuyorsa, bu yerdeki aynı derecedeki mahkemeye sunulacaktır. Mahkeme incelediği raporu uygun bulursa koşullu salıverilmesine, uygun bulmazsa gerekçeli olarak istemin reddine karar verecektir.

B- Koşullu salıverilme kararının geri alınması iki nedenle olanaklıdır. Koşullu salıverilen hükümlünün, hak ederek salıverilme tarihine kadar sürecek deneme süresi içinde (kasıtlı bir cürümden dolayı hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkûm edilmesi) veya (bağlı tutulduğu yükümleri yerine getirmemesi) hâllerinde koşullu salıverilmenin geri alınması söz konusu olacaktır.

a) Deneme süresi içinde işlenen kasıtlı bir cürüm nedeniyle ve hürriyeti bağlayıcı cezaya hükmolunması durumunda, bu mahkemece yeni cürüm için kurulan hükümle birlikte koşullu salıverilmenin geri alınmasına da karar verilecektir.

b) Koşullu salıverilmenin geri alınma nedeni bağlı tutulduğu yükümleri yerine getirilmemesi hâli ise, koşullu salıverilme kararının dayanağı olan esas hükmü veren mahkeme veya koşullu salıverilme kararını vermiş olan mahkemece bu hususta karar verilir.

Maddede yer alan hükümlerin, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu çıkarılıncaya kadar yürürlükte kalacağı son fıkrada belirtilmektedir.

Geçici Madde 2- 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 407 nci maddesi uyarınca; bir yıl ve daha fazla hürriyeti bağlayıcı ceza ile mahkûm edilenler sulh hukuk mahkemesince kısıtlanırlar.

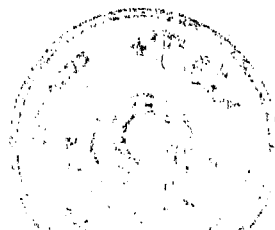
Maddede, Türk Ceza Kanununun 67 nci maddesine göre koşullu salıverilen hükümlüler hakkındaki bu kısıtlama kararının deneme süresi içinde uygulanmayacağı, koşullu salıverilme kararı geri alındığı takdirde de kısıtlama kararının kendiliğinden yürürlüğe gireceği açıklanmaktadır.

Maddenin son fıkrasında, bu hükümlerin Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu çıkarılıncaya kadar yürürlükte kalacağı belirtilmektedir.

Geçici Madde 3- Maddede, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş ve 3/8/2002 tarihli ve 4771 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin kapsamı içinde bulunan suçlar hakkında söz konusu Kanunun 1 inci maddesinin uygulanmasına devam olunacağı hükme bağlanmaktadır.

Madde 31- Yürürlük maddesidir.

Madde 32- Yürütme maddesidir.

TÜRK CEZA KANUNUNUN YÜRÜRLÜK VE UYGULAMA ŞEKLİ HAKKINDA KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Amaç

Madde 1- Bu Kanunun amacı, Türk Ceza Kanununun yürürlüğe konulmasına ilişkin usul ve esaslar ile mevzuata uyumunu sağlayacak hükümleri belirlemektir.

Kapsam

Madde 2- Bu Kanun, diğer kanunlarda, yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanununa yapılan yollamaları, Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesiyle yürürlükten kaldırılan hükümleri ve Türk Ceza Kanununun uygulanması için diğer kanunlarda yapılan değişiklikleri belirtir ve yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş suçlar hakkında ne suretle hüküm kurulacağına ve kesinleşmiş cezaların nasıl infaz edileceğine ilişkin hükümleri kapsar.

İKİNCİ BÖLÜM

Uyum Hükümleri

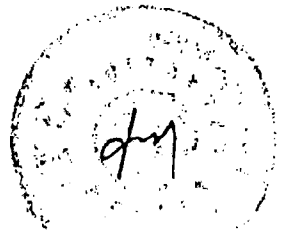
Yollamalar

Madde 3- Mevzuatta, yürürlükten kaldırılan Türk Ceza Kanununa yapılan yollamalar, Türk Ceza Kanununda bu hükümlerin karşılığını oluşturan maddelere yapılmış sayılır.

Mevzuatta, yürürlükten kaldırılmış Türk Ceza Kanununun kitap, bab ve fasıllarına yapılmış olan yollamalar, o kitap, bab ve fasıl içinde yer almış hükümlerin karşılığını oluşturan Türk Ceza Kanununun maddelerine yapılmış sayılır.

Diğer kanunlardaki para cezalarının artırılması

Madde 4- Türk Ceza Kanununun dışındaki kanunlarda yer alan para cezalarından nispi nitelikteki vergi ve resim cezaları, nispi para cezaları ve tazminat kabilinden değişen orana bağlı bulunan para cezaları hariç olmak üzere, kanun ve tüzüklerde alt ve üst sınırları veya bunlardan biri gösterilen veya hiç gösterilmeyen veya sabit bir rakam olarak gösterilmiş bulunan para cezalarından (idarî ve disiplin para cezaları dahil);

a) Türkiye Büyük Millet Meclisinin ilk kurulduğu tarihten önce yürürlüğe girmiş bulunan bütün kanun ve tüzüklerde yazılı olup da, daha sonraki tarihlerde Türkiye Büyük Millet Meclisince miktarına dokunulmamış para cezaları yüz kırkiki bin sekiz yüz altmış katına,

b) Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından kabul olunup da;

1) 31/12/1939 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları seksen beş bin yedi yüz on beş katına,

2) 1/1/1940 tarihinden 31/12/1945 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları elliyedi bin yüz kırk beş katına,

3) 1/1/1946 tarihinden 31/12/1959 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları yirmisekiz bin beş yüz yetmiş katına,

4) 1/1/1960 tarihinden 31/12/1970 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları ondört bin iki yüz seksen beş katına,

5) 1/1/1971 tarihinden 31/12/1977 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları sekiz bin beş yüz yetmiş katına,

6) 1/1/1978 tarihinden 31/12/1980 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları ikibinsekiz yüz altmış katına,

7) 1/1/1981 tarihinden 31/12/1987 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları bindört yüz otuz katına,

8) 1/1/1988 tarihinden 31/12/1993 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları kırkdört katına,

9) 17/10/1996 tarihli ve 4199 sayılı, 21/5/1997 tarihli ve 4262 sayılı kanunlarla değişik 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu müstesna olmak üzere, 1/1/1994 tarihinden 31/12/1998 tarihine kadar yürürlüğe girmiş kanunlardaki para cezaları yirmidokuz katına,

10) 1/1/1999 tarihinden 31/12/1999 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları beş katına,

11) 1/1/2000 tarihinden 31/12/2000 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları dört katına,

12) 1/1/2001 tarihinden 31/12/2001 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları üç katına,

13) 1/1/2002 tarihinden 31/12/2002 tarihine kadar yürürlüğe girmiş bulunan kanunlardaki para cezaları iki katına,

çıkartılmıştır.

Diğer kanunlardaki para cezalarının artırılmasındaki usul

Madde 5- a) 4 üncü madde kapsamına giren,

b) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar yürürlüğe giren,

c) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra kabul edilen,

kanunlardaki para cezaları Türk Ceza Kanununun 500 üncü maddesindeki hüküm uyarınca artırılarak uygulanır.

Sağır-dilsizler

Madde 6- Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun 57 ve 58 inci maddelerine göre ceza sorumluluğu bulunmayan sağır-dilsizler hakkında yirmidört yaşına kadar sürebileceği belirtilmiş tedbirlere ilişkin hükümler, ancak yirmibir yaşına kadar uygulanabilir.

Kabahat fiilleri

Madde 7- 1/7/1926 tarihinden önce yayımlanmış ve ceza hükümlerini içeren kanun ve tüzüklerde yer alıp yukarı sınırı bir yılı aşmayan hürriyeti bağlayıcı cezayı ve tek başına konulmuş olup ikiyüz lirayı geçmeyen para cezasını gerektiren fiiller kabahat sayılır.

Hürriyeti bağlayıcı cezalarda alt ve üst sınırların belirlenmesi

Madde 8- Ceza hükümlerini içeren kanun ve tüzüklerdeki alt ve üst sınırlarından birisi veya bunlardan her ikisi gösterilmemiş olmakla birlikte, alt ve üst sınırlar arasında uygulama yapılmasını gerektirir nitelikteki hürriyeti bağlayıcı cezaların alt ve üst sınırlarının belirlenmesinde Türk Ceza Kanununun 62 ve 63 üncü maddelerindeki sınırlar esas alınır.

Para cezalarında alt ve üst sınırların belirlenmesi

Madde 9- Kanunlarda alt ve üst sınırlarından birisi veya bunlardan her ikisi gösterilmemiş olmakla birlikte, alt veya üst sınırlar arasında uygulama yapılmasını gerektirir nitelikteki para cezalarının sınırlarının belirlenmesinde Türk Ceza Kanununun 68 ve 69 uncu maddelerindeki sınırlar esas alınır.

Aynı türden cezaların yerine getirilmesi

Madde 10- Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesinden önce kesinleşmiş veya infazına başlanmış olan ve her iki kanunda belirtilen alt ve üst sınırlar arasında kalan ve türleri aynı bulunan cezalar aynen çektilir.

Kanunlarda geçen "ağır hapis" deyimini "hapis" olarak değiştirilmiştir.

Tekerrür

Madde 11- Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun 81 ilâ 88 inci maddelerinde yer alan tekerrür hükümlerine göre kurulmuş mahkûmiyet hükümleri, Cumhuriyet savcısı veya hükümlü veya yasal temsilcisinin istemi üzerine veya re'sen hükmü veren mahkemece Türk Ceza Kanununun 48 inci maddesinin hükümlerine göre ele alınarak dosya üzerinden lehte olan Kanuna göre yeniden belirlenir.

Zamanaşımı

Madde 12- Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş suçlar hakkında failin lehinde sonuç verecek kanunun zamanaşımına ilişkin hükümleri uygulanır.

Türk Ceza Kanununun dava veya ceza zamanaşımının durmasına ilişkin hükümleri ise Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş suçlar hakkında da uygulanır.

Cezaların içtimaa

Madde 13- Aynı kişinin fiillerinden bir veya birden fazlası, yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun uygulandığı sürede, diğer suçları ise Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girdiği tarihten sonra işlenmişse, fail hakkında Türk Ceza Kanununda yer alan içtimaa dair hükümler uygulanır.

İçtimaa giren suçların hepsi yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun yürürlükte bulunduğu dönemde işlenmiş ise, fail hakkında lehte olan kanun hükümleri uygulanır.

Etkin pişmanlık ve uzlaşma

Madde 14- Türk Ceza Kanununun 39 uncu maddesinde yer alan etkin pişmanlık ve uzlaşma hükümleri, yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanuna göre kurulmuş ve kesinleşmiş mahkûmiyetler hakkında, re'sen veya Cumhuriyet savcısının veya hükümlü veya hükümlünün yasal temsilcisinin istemi üzerine, mahkûmiyet hükmünü vermiş bulunan mahkemenin dosya üzerinden yapacağı inceleme üzerine derhal uygulanır.

Çocuk ve küçükler hakkındaki hükümlerin uygulanması

Madde 15- Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanun hükümlerine göre mahkûm edilmiş olup, cezalarının infazına başlanmamış veya cezaları infaz edilmekte bulunan çocuk ve küçükler hakkında, Türk Ceza Kanununun hükümleri uygulanır. Bu husustaki kararlar çocuk mahkemesince verilir.

Türk Ceza Kanununun 103 ilâ 109, 113, 116, 119 ve 122 nci maddeleri, 127 nci maddede belirtilen tüzüğün yapılmasından sonra yürürlüğe girer.

Yabancı ülke vatandaşlarının sınır dışı edilmesi

Madde 16- Türk mahkemelerince hükümlendirilmiş olup da hürriyeti bağlayıcı cezaları infaz edilmiş veya kısmen veya tamamen affolunmuş veya koşullu salıverilmiş bulunan yabancılardan yurttta kalmaları sakıncalı görülenlerin, Cumhuriyet savcılığının istemi ile hükmü veren mahkemece sınır dışı edilmelerine karar verilebilir.

Sınır dışı edilmiş yabancılar beş yıl geçmedikçe yurda sokulmazlar.

Cezaların infazı rejimine dair hükümler

Madde 17- Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş suçlarla ilgili olarak verilmiş veya verilecek mahkûmiyetler hakkında Türk Ceza Kanununun cezaların infazı rejimine ilişkin hükümleri uygulanır. Ancak bu mahkûmiyetler hakkında koşullu salıverilme bakımından eski hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun 47 nci maddesine göre kurulan hükümler

Madde 18- Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanunun 47 nci maddesine göre verilmiş ceza hükümleri, tazminata ilişkin kısımları hariç olmak üzere Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesi ile birlikte kendiliğinden ortadan kalkar ve bu hükümlerden infazı tamamlanmamış olanlar hakkında Türk Ceza Kanununun 34 üncü maddesinin öngördüğü tedbirlerin uygulanmasına, dosya üzerinden evvelce hükmü vermiş olan ve hükümlü bu mahkemenin yargı çevresi dışında ise o yerdeki ve aynı derecedeki mahkeme tarafından karar verilir.

Mahkeme, re'sen veya Cumhuriyet savcısı, eski hükümlü veya yasal temsilcisinin istemi üzerine bu mahkûmiyetin adli sicilden çıkarılmasına da karar verir.

Kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezalar

Madde 19- Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesinden önce bir ilâ iki yıl arasında (iki yıl dahil) hürriyeti bağlayıcı bir cezaya mahkûm edilenler veya bunların yasal temsilcileri, Türk Ceza Kanununun 64 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinin haklarında uygulanmasını, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde mahkemesinden yazılı olarak isteyebilirler. Mahkeme, bu istemin yerinde olup olmadığına dosya üzerinden karar verir.

Kesinleşmiş ölüm cezaları

Madde 20- Yürürlükten kaldırılan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Kanuna ve diğer kanunlara göre verilmiş ve kesinleşmiş ölüm cezaları, Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesi ile birlikte, kendiliğinden ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına dönüşür ve hükümlü derhal sıkı güvenlik infaz rejimine tâbi tutulur. Bu hükümlülerin, Ceza ve Tedbirlerin İnfazı Hakkında Kanuna göre hücrede geçirecekleri süre, hükmü veren mahkeme tarafından ve dosya üzerinden saptanır.

Terör suçlarından dolayı verilen idam cezası 3/8/2002 tarihli ve 4771 sayılı Kanun hükümlerine göre müebbet ağır hapis cezasına dönüştürülenler hakkında, 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun koşullu salıverilmeye ilişkin hükümleri uygulanmaz ve hükmedilen cezaların infazına ölünceye kadar devam olunur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Madde 21- 7/11/1979 tarihli ve 2253 sayılı Çocuk Mahkemelerinin Kuruluşu, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanuna 35 inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 35/a maddesi eklenmiştir.

“Hükmün geri bırakılması

Madde 35/a- Üç yıldan az hürriyeti bağlayıcı bir cezayı gerektiren suçı ilk defa işleyen çocuk veya küçüğün yeniden suç işlemeyeceği ve mahkemece belirlenecek yükümlere uyacağı ve tehlikeli eğilimlerinin çocuklara ve küçüklere özgü hapis cezasının uygulanmasını zorunlu kıldığı hususunda kesin kanaat elde edilemediği takdirde, çocuk mahkemesi sorumluluğu tespit etmekle beraber, cezaya hükmedilmesini geri bırakabilir.

Hükmün geri bırakılması kararı verildiğinde çocuk veya küçük, altı ay ile iki yıl arasında mahkemece belirlenecek bir süreyle denetimli serbestlik rejimine tâbi tutulur. Süre, kararın kesinleştiği tarihten itibaren işlemeye başlar.

Denetim süresi içinde hürriyeti bağlayıcı bir cezayı gerektiren yeni bir suç işleyen veya uyması gerekli yükümleri ısrarla ihlâl eden veya gösterdiği kötü davranışlar, tehlikeli eğilimlerinin varlığını sürdürmekte bulunduğunu açıkça belirten çocuk veya küçük hakkında denetimli serbestlik kararı geri alınır ve suçtan dolayı çocuklara ve küçüklere özgü hapis cezasına hükmedilir.

Denetim süresi kanun ve nizamlara uygun olarak geçirilirse davanın düşmesine karar verilir.”

Tüzükler

Madde 22- 1. Türk Ceza Kanununun 94 ilâ 99 uncu maddelerinde yer alan güvenlik tedbirleri, 99 uncu maddede yapılacağı açıklanan tüzüğün yayımından sonra uygulanır. Tüzük, en geç bu Kanunun yayımlanmasından itibaren onsekiz ay içinde yürürlüğe konulur.

2. Türk Ceza Kanununun 127 nci maddesinde öngörülen tüzük, Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesinden itibaren altı ay içinde yürürlüğe konulur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Değiştirilen ve Yürürlükten

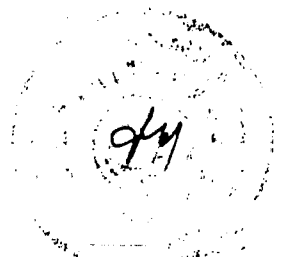
Kaldırılan Hükümler

Kanunlardaki ölüm cezaları

Madde 23- Yürürlükteki kanunlarda yer alan ölüm cezaları, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çevrilmiştir.

Ağır hapis cezaları

Madde 24- Ceza hükümlerini içeren kanunlardaki ağır hapis cezaları, Türk Ceza Kanununun 5 inci maddesi uyarınca hapis cezasına dönüşür. Bu hâlde, ceza hükümleri içeren kanunlardaki ağır hapis cezasına mahkûmiyetin sonucu olan belirli ehliyetsizlik veya fer'i ceza, ancak altı yıl veya daha fazla hapis cezasına hükmolunduğunda uygulanabilir.

Çocuk ve küçük

Madde 25- 7/11/1979 tarihli ve 2253 sayılı Çocuk Mahkemelerinin Kuruluşu, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun çeşitli maddelerinde geçen “11 yaş” deyimini “12 yaş” olarak değiştirilmiştir.

Bu Kanunda geçen “çocuk” deyiminden onbeş yaşını bitirmemiş olanlar anlaşılır. Onbeş yaşını bitirmiş onsekiz yaşını bitirmemiş olanlar hakkında ise “küçük” deyimini kullanılır.

Madde 26- 2253 sayılı Çocuk Mahkemelerinin Kuruluşu, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“18 yaşını bitirmeyen çocuklar ve küçükler tarafından işlenen ve genel mahkemelerin görevine giren suçlarla ilgili davalara çocuk mahkemelerinde bakılır.”

Madde 27- 2253 sayılı Çocuk Mahkemelerinin Kuruluşu, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 21 inci maddesinde yer alan “10 uncu maddede” kelimeleri yerine “Türk Ceza Kanununda” ibareleri konulmuştur.

Madde 28- 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askerî Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“A. Askerî Ceza Kanununun 59, 63, 64, 81, 93, 94, 95, 100, 101 ve 102 nci maddelerinde yazılı suçlar.”

Madde 29- 22/11/1990 tarihli ve 3682 sayılı Adli Sicil Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) ve (c) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Basit ve nitelikli zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma ve dolanlı iflâs gibi yüz kızartıcı suçlar ile beş yıldan fazla hapis cezasına mahkûmiyetler on yıl içinde,

c) Beş yıl ve daha az hapis veya ağır para cezasına mahkûmiyet hâlinde diğer bir cürümden dolayı beş yıl içinde,”

Madde 30- a) 24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumî Hıfzıssıhha Kanununun 186 ve 188 inci maddeleri,

b) 7/11/1979 tarihli ve 2253 sayılı Çocuk Mahkemelerinin Kuruluşu, Görev ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 10 ilâ 13, 15, 38, 39 ve 41 inci maddeleri,

c) 26/4/1926 tarihli ve 825 sayılı Ceza Kanununun Mevkii Mer’iyete Vaz’ına Müteallik Kanun,

d) 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanunu bütün ek ve değişiklikleri ile birlikte,

yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1- A. Türk Ceza Kanununun 67 nci maddesine göre koşullu salıverilme kararı verilmesine ilişkin usul aşağıda gösterilmiştir:

Koşullu salıverilme hakkında cezaevi idaresi tarafından hazırlanan gerekçeli rapor, hükmü veren mahkemeye, hükümlü başka bir yerde bulunuyorsa hükümlünün bulunduğu yerdeki hükmü veren mahkeme derecesindeki mahkemeye verilir. Mahkeme, bu raporu uygun bulursa hükümlünün koşullu salıverilmesine karar verir. Mahkeme raporu uygun bulmadığı takdirde gerekçesini kararında gösterir.

B. Koşullu salıverilme kararının geri alınmasına:

a) Hükümlü geri kalan süre içinde işlediği kasıtlı bir cürümden dolayı hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkûm edilirse, bu hükmü verecek mahkeme tarafından,

b) Hükümlünün bağlı tutulduğu yükümleri yerine getirmemesi hâlinde, koşullu salıverilme kararına esas teşkil eden hükmü veren mahkeme veya koşullu salıverilme kararını vermiş olan mahkeme tarafından,

karar verilir.

Bu hükümler Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu çıkarılıncaya kadar yürürlükte kalır.

Geçici Madde 2- Hükümlü hakkında 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu hükümlerine göre verilmiş olan kısıtlama kararları, hükümlü, Türk Ceza Kanununun 67 nci maddesine göre koşullu salıverildiğinde, deneme süresi içinde uygulanmaz. Koşullu salıverilme kararı geri alındığında kısıtlama kararı kendiliğinden yürürlüğe girer.

Bu hükümler Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu çıkarılıncaya kadar yürürlükte kalır.

Geçici Madde 3- Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş ve 3/8/2002 tarihli ve 4771 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin kapsamı içinde bulunan suçlar hakkında 3/8/2002 tarihli ve 4771 sayılı Kanunun 1 inci maddesi hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR ve KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 456

Yürürlük

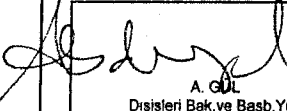
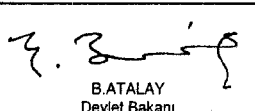
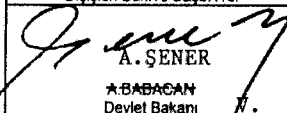
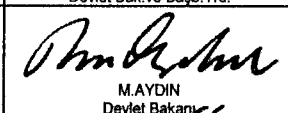
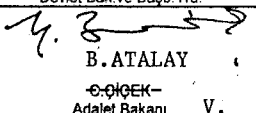
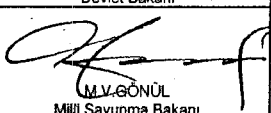
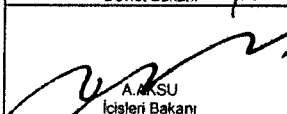
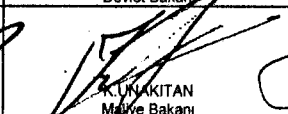
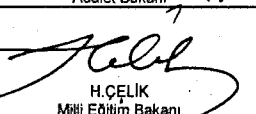
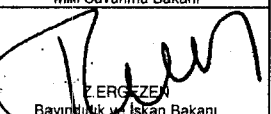
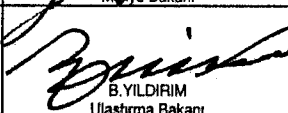
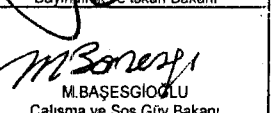
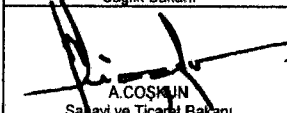
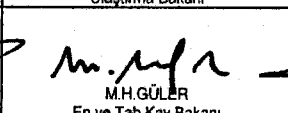
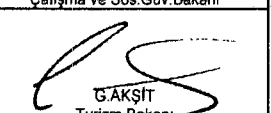
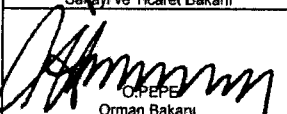
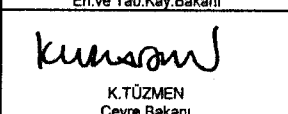
Madde 31- Bu Kanun Türk Ceza Kanunu ile birlikte yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 32- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M.A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. ŞENER Başbakan Devlet Bakanı	 M. AYDIN Devlet Bakanı	 B. ATALAY Adalet Bakanı	 M.V. GÖNÜL Millî Savunma Bakanı
 A. AKSU İçişleri Bakanı	 K. UNAKITAN Maliye Bakanı	 H. ÇELİK Millî Eğitim Bakanı	 Z. ERGÖZEN Bayındırlık ve İskan Bakanı
 A. KOŞAR Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı	 S. GÜÇLÜ Tarım ve Köyşeri Bakanı	 M. BAŞESGİOĞLU Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı
 A. COŞKUN Sakayi ve Ticaret Bakanı	 M.H. GÜLER En. ve Tab. Kay. Bakanı	 E. MUMCU Kültür Bakanı	 G. AKŞİT Turizm Bakanı
 O. PEÇE Orman Bakanı	 K. TÜZMEN Çevre Bakanı		

Dosya No.

101-541

469